

[Himmelstrup.]

til Bilag IV i Betænkningen, hvori Statistisk Departement paa Udvalgets Foranledning har udført en Beregning af den Toldbyrde, der hviler henholdsvis paa et Husmandsbrug og et Gaardmandsbrug, og det fremgaar deraf, at det i Virkeligheden er et ganske antageligt Beløb. Naar vi f. Eks. ser paa en Post som Klæder og Fodtøj, viser det sig, at de i de Nettobudgetter, her er Tale om, indgaar henholdsvis for Husmænd og Gaardmænd med 24 Kr. og 49 Kr. Vi fra vor Side kan aldeles ikke tænke os Muligheden af at forhøje de derhen hørende Toldsatser. Hvis Forhøjelsen skulde andrage helt op til 24 pCt., vilde det mindst dreje sig om en Tre—Firedobling for en Del af Tekstilindustriens Vedkommende, og det vilde medføre en betydelig Forøgelse af den Byrde, der allerede nu hviler paa de paagældende. Vi maa derfor stemme imod det Ændringsforslag, som her foreligger.

Som allerede nævnt udgør det stillede Ændringsforslag en Del af et større Lovforslag, der er til Behandling i et andet Udvalg. Dette andet Forslag var det, det ærede Medlem Hr. Stauning i Sommer stillede som Ændringsforslag til det konservative Toldlovsforslag vedrørende Forhøjelse af Tolden paa Skotøj og Læder, som vi behandlede i Sommer. Naar Partiet Venstre under Afstemningen i Sommer ved anden Behandling af Forslaget ikke stemte imod det Ændringsforslag, som den Gang var stillet fra Socialdemokratiets Side, men afholdt sig fra at stemme, men nu i Dag vil tage et andet Standpunkt, nemlig positivt at stemme imod det fra socialdemokratisk Side stillede Ændringsforslag, saa skyldes det to Omstændigheder. For det første den Omstændighed, at i det Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Stauning havde stillet i Fjor, indeholdtes der andre Foranstaltninger af forskellig Art, det var mere omfattende end det Ændringsforslag, det ærede Medlem har stillet i Aar. Det indeholdt saaledes Spørgsmaalet om Garanti for Laan, Spørgsmaalet om direkte Laan til industrielle Virksomheder, Ting, som vi fra Venstres Side ogsaa tidligere, nemlig i Efteraaret 1926, havde erklæret os villige til at forhandle om, og hvorom vi ogsaa er gaaet ind i Forhandling netop i dette Foraar, i det Udvalg, som behandlede Hovedforslaget. Der var altsaa i det Ændringsforslag, det ærede Medlem stillede i Sommer, Ting, som vi ikke absolut vilde afvise, selv om der paa den anden Side var Paragraffer — og det er netop altsaa dem, der

er gaaet over i det Ændringsforslag, som nu er stillet —, som vi slet ikke kunde inklude os paa. Derfor indtog Partiet Venstre i Sommer det Standpunkt at afholde sig fra at stemme om det da foreliggende Ændringsforslag. Anderledes er Forholdet ved denne Lejlighed, fordi det Ændringsforslag, som det ærede Medlem denne Gang har stillet, kun indeholder den ene Foranstaltning, nemlig Told, og det kan vi, som jeg har søgt at begrunde i det foregaaende, under ingen Omstændigheder være med til.

Hertil kommer saa et andet Forhold, som medfører, at vi i Aar mener, at vi nu vil stemme imod Socialdemokratiets Ændringsforslag. Sagen er nemlig den, at under de politiske Forhandlinger paa Møder i Sommer har vi fra Venstres Side maattet høre meget ilde fra konservativ Side, fordi vi i Sommer ved Afstemningen ved anden Behandling undlod at stemme og ikke positivt stemte imod. Man synes ikke at have kunnet forstaa den Tankegang, at de to Parter, det konservative Parti og det socialdemokratiske Parti, som skulde kontrahere om visse Toldforanstaltninger, selv maatte afgøre, i hvilken Form de vilde have dem. Vi har altsaa hørt meget ilde for det Standpunkt, vi indtog den Gang. Man har sagt, at det var en taktisk Manøvre, en uvenlig Handling, ja, en enkelt har endog svunget sig op til den Højde af Indignation, at det skulde være en gemen Handling af Venstre. Det vil vi nødig udsættes for een Gang til, vi vil nødig støde de Konservative, og derfor vil vi ved denne Lejlighed imødekomme de Konservative ved at stemme imod det fra socialdemokratisk Side stillede Ændringsforslag til de Konservatives Forslag, og jeg tillader mig at opfordre mine Meningsfæller til ved den kommende Afstemning at gøre dette.

Drachmann: Det ærede Medlem Hr. Stauning, som ved Tidernes Ugunst og Venstres Gunst er blevet Ordfører for det konservative Folkepartis Forslag om aktiv Erhvervsstøtte, gjorde jo saa objektivt, som en saadan Dobbeltstilling tillader det, Rede for Stillingen i Udvalget og erklærede — hvilket jo i høj Grad er Sandhed —, at der ikke var Enighed i Udvalget. Jeg vil ikke sige, at jeg politisk er enig med eller nogen Beundrer af det ærede Medlem Hr. Stauning, det være langt fra, havde jeg nær sagt, men jeg maa næsten beundre den Rutine, han efterhaanden har udviklet i at kunne være Ordfører for Udvalg, der har saa modstridende Anskuelser, og som saadan op-